

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

Hristos Se naște, SLĂVIȚI-L!

Duminica dinaintea Nașterii Domnului

AȘTEPTAREA OMENIRII PENTRU VENIREA LUI HRISTOS

DUMINICA DINAINTEA NAȘTERII DOMNULUI

(a Sf. Părinți după trup ai Domnului)

†) SF. IER. PETRU MOVILĂ,
MITROPOLITUL KIEVULUI
SF. MARE MC. ANASTASIA

Unul dintre marii teologi ai Bisericii, Sfântul Grigorie, Arhiepiscopul Constantinopolului, ne spune că El S-a născut din Tată fără mamă și la plinirea vremii din mamă fără tată.

Matei Evanghelistul numește genealogia „Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam”. Începe cu Avraam, pentru că scria Evanghelia sa pentru evrei, iar evreii se bucurau să spună că sunt fiii lui Avraam. Și pe bună dreptate, căci evanghelistul urcă de la Avraam în linie ascendentă până la Domnul Iisus Hristos 42 de generații. După Evanghelistul Luca, lista este mai lungă, ajungând în ordine descendentă până la Adam și Eva.

Deci dacă privim cu atenție genealogia după Matei, rămânem uimiți cum Domnul Iisus Hristos, când și-a asumat firea sa omenească, nu s-a rușinat de cei din neamul Său, care nu erau tocmai sfinți. A luat firea Sa și și-a asumat-o ca să o sfințească și să o aducă jertfă înaintea lui Dumnezeu.

Sunt amintite și cinci femei, despre care îngăduiți-mi să vă amintesc originea lor. Tamara, care nu era sfântă. Rahav, care era desfrânată, dar care ne reprezintă pe noi. Ea era de neam canaanit. Rut moabiteanca, care s-a lipit de soacra ei și și-a însușit credința ei, slujind-o toată viața, chiar dacă soțul ei murise. Batșeva, care era de neam hitit, dar din care s-a născut Solomon. Și Fecioara Maria care avea obârșie sahidică, a strălucit prin credință și mai ales prin smerenie. Din ea s-a născut Hristos.

Duminica dinaintea Nașterii Domnului a fost numită de Sfinții Părinți Duminica Sfinților Părinți după trup ai Domnului.

S-a citit textul Evangheliei după Matei, cap.1, versetele 1-25.

Scopul acestei citiri ne descoperă că Mântuitorul nu a avut trup aparent.

El, după dumnezeire, este veșnic, dar ca om S-a născut la plinirea vremii.

În partea a doua a Evangheliei, Evanghelistul Matei ne amintește despre nașterea Domnului Iisus Hristos și despre bătrânul Iosif, drept și temător de Dumnezeu, care neînțelegând la început, gândise să o lase în ascuns pe Fecioară, dar la intervenția îngerului a luat-o la sine, înțelegând planul lui Dumnezeu din veșnicie.

Sfântul Ioan Gură de Aur spune că Fiul lui Dumnezeu S-a născut după trup, ca noi să ne naștem după duh. Fiul a avut o dublă naștere, una asemenea nouă și alta mai presus de nașterea noastră. Fiul lui Dumnezeu nu s-a smerit în zadar ci El ne arată calea pe care trebuie să o urmăm noi ca să ne

naștem de la Duhul Sfânt. Acesta este rostul Bisericii în viața noastră.

Așadar, Hristos se smerește și caută loc să se nască în inima noastră stăpânită de atâtea tehnologii care ne consumă timpul pe care Dumnezeu ni l-a dat ca să lucrăm cu grijă la mântuirea noastră.

Hristos se naște ca să-L avem ca model de educație, să fim buni, îndelung răbdători, iertători, gata oricând de jertfă și frați pentru frații noștri.

Fie ca sărbătoarea sfântă a Nașterii Domnului să ne găsească mai buni, mai iertători și mai atenți la semenii noștri și la sufletele noastre.

Amin! ❖

Părintele Dinu

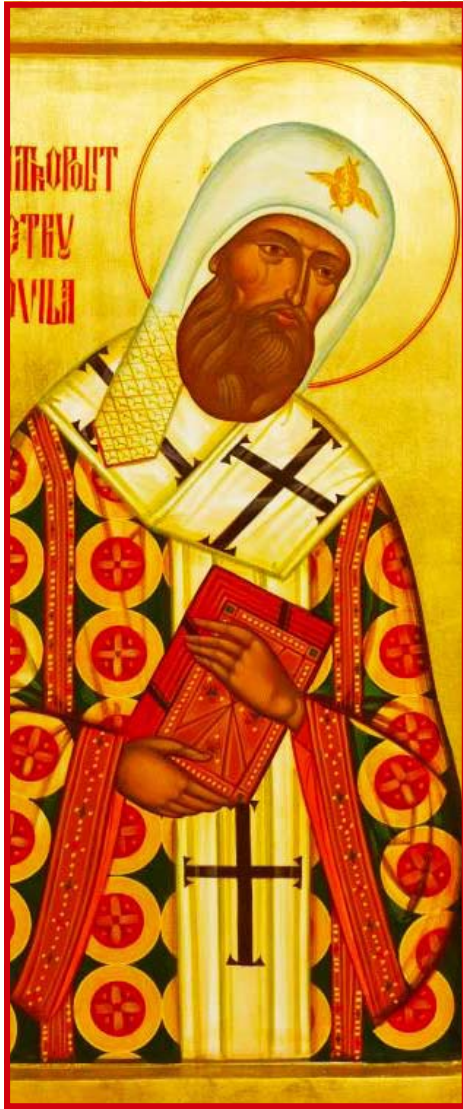

Precursor al Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț

SFÂNTUL IERARH PETRU MOVILĂ, MITROPOLITUL KIEVULUI

Sfântul Ierarh Petru Movilă este una dintre cele mai reprezentative figuri ale Ortodoxiei din secolul al XVII-lea: neîntrecut teolog și cărturar, mare conducător al Bisericii, apărător al Ortodoxiei.

Avăzut lumina zilei la 21 decembrie 1596, la Suceava, în familia hatmanului Simeon Movilă, domn al Țării Românești (1601-1602) și al Moldovei (1606-1607) și a soției sale Marghita. În amintirea străbunicului său, Petru Rareș, pruncul a fost botezat Petru. Cu citirea cărților sfinte și cu frica de Dumnezeu a fost deprins mai ales de unchiul său Gheorghe Movilă, mitropolitul Moldovei.

După moartea tatălui (1607) împreună cu familia pribegește prin Țara Românească și mai apoi se stabilește definitiv în Polonia. Învățătura începută în țară și-o va continua la vestita școală a „Frăției” ortodoxe din Lvov, unde va învăța și Mitropolitul Dosoftei, și la Academia Zamoiska. Studiază limbile latină, greacă, slavonă și polonă, la care se adăugă gramatica, poetica, retorica, dialectica, teologia. Face studii și la Sorbona.

Potrivit obiceiului nobililor polonezi, și-a însușit mânuirea armelor și a luat parte la două lupte ale polonilor împotriva turcilor, la Țuțora (1620) și Hotin (1622). În campania de la Hotin, unul dintre camarazii de arme ai viitorului mitropolit Petru Movilă a găsit un tetraevanghel de pe vremea Voievodului Ștefan cel Mare, aparținând Mănăstirii Neamț. Petru, în

momentul în care a văzut acest sfânt odor, s-a închinat, sărutându-l; apoi l-a răscumpărat de la camaradul său cu bani de aur și, purtându-l cu sine, a cinstit memoria străbunilor credincioși. În anul 1637 a donat acest tetraevanghel Lavrei Pecerska, lăsând însemnat la pagina trei testamentul prin care ținea să fie îngropat în această mănăstire.

La 15 august 1622, Petru vizitează marea Lavră Pecerska de lângă Kiev. Rămâne definitiv aici, căci chemarea lui Hristos devine mai puternică decât cea a lumii.

Este călugărit în 1627, este hirotonit și devine curând stareț al Lavrei Pecerska. Pune bazele unui colegiu, pe care îl va transforma apoi în cunoscuta și apreciată Academie duhovnicească din Kiev, unde va învăța mai târziu și Cuviosul Paisie de la Neamț.

În anul 1633 este ales Mitropolit al Kievului, al Galatiei și a toată Rusia (Rusia mică, adică Ucraina). A înființat tipografii la Kiev și Lvov pentru a revigora cultura ortodoxă din Rusia, tipărint număratoase cărți de slujbă, de învățătură, de apologie ortodoxă, precum și traduceri ale Sfinților Părinți. Cea mai mare realizare pe tărâm teologic este „Mărturisirea de credință”, ca răspuns la lucrările cu același nume ale lui Meletie Smotritski, cu vădite nuanțe catolice, și a celei atribuite patriarhului ecumenic Chiril Lucaris, tributare concepției calvine. În timpul său au fost organizate două Sinoade în care a fost expusă învățătura ortodoxă de credință din această „Mărturisire” creștină: la Kiev în anul 1640 și la Iași în 1642. Sinodul panortodox de la Iași a aprobat Mărturisirea lui Petru Movilă la data de 11 mai 1643, ea devenind în mod oficial Mărturisirea de credință a Bisericii de Răsărit.

Mitropolitul Petru Movilă a trecut la cele veșnice pe 22 decembrie 1646. A fost înmormântat în biserica cea mare a Lavrei Pecerska, unde odihneau și alți ierarhi ucraineni. Din păcate, în anii celui de-al doilea război mondial bombardamentele au distrus biserica și au spulberat mormintele.

Biserica Ortodoxă a Ucrainei îl canonizează în anul 1996, iar Biserica Ortodoxă Română recunoaște oficial canonizarea în 2002 și-l trece în calendar în 22 decembrie. ❀

O, Sfânt Colind

O, Sfânt Colind îndepărtat
din Noaptea Neuitată,
ce fericit Te-am colindat,
Copil bălai cu glas curat
când trei păstori umblau prin zori
cu Vestea Minunată.

Colind frumos pentru Hristos,
cântat din suflet credincios,
Colind curat și-ndurerat,
cântat prin loc înstrăinat.

O, Praznic Sfânt și Luminos
al Nașterii slăvite,

ce fericit și ce duios
ne-aduci pe Maica lui Hristos
când dăruiești trăiri cerești
credinței neclintite.

Colind frumos pentru Hristos,
cântat din suflet credincios,

Colind curat și-ndurerat,
cântat prin loc înstrăinat.

O, Sfânt Copil Dumnezeiesc
cu Maica lângă Tine
ce-adânc și tainic rețrăiesc
fiorul unic și ceresc
din noaptea cea ce V-aducea
aievea și la mine.

Colind frumos pentru Hristos,
cântat din suflet credincios,
Colind curat și-ndurerat,
cântat prin loc înstrăinat.

O, Sfânt Colind, o, dalbe flori,
o, Maică preacurată,
când vin a voastre sărbători
v-aștept mereu cu noi fiori
s-aduceți iar Cerescul har
ce-l aduceați odată... ❀

Traian Dorz

CRĂCIUNUL – TAINA ÎNOMENIRII FIULUI LUI DUMNEZEU

Chiar și
în aceste vremuri tulburi
și nesigure – poate mai ales
acum – praznicul Nașterii
Domnului atinge
inimile noastre
cu o frumusețe negrăită.
Ne copleșește
cu bucuria colindelor
și ne înduioșează
cu faptul că Dumnezeu
Se face Prunc
pentru ca noi
să credem în El
și să-L iubim.

Crăciunul este sărbătoarea tainei Înomenirii Fiului lui Dumnezeu, Care a coborât din cerul Său pentru a lua trupul nostru. Dumnezeu S-a întrupat, a devenit om ca noi și astfel ne-a deschis drumul spre Tatăl ceresc, spre comuniunea deplină cu El în Iubire.

Întruparea Fiului lui Dumnezeu ne-a arătat că prin iubire am fost deopotrivă creați dar și salvați din patimi și moarte. Deși Dumnezeu a scos pe Adam din Rai în urma păcatului strămoșesc, lumea nu a fost părăsită nici un moment de Dumnezeu. Imediat după izgonirea din Grădina Edenului, omul a primit vestea unui nou început prin Înomenirea Fiului Celui Preaînalt. Astfel, Întruparea devine singura nădejde posibilă a acestei comuniuni cu Dumnezeu.

Așadar, sărbătoarea Nașterii Domnului sau Crăciunul, care are loc pe 25 decembrie, ne aduce vestea venirii în lume a Fiului lui Dumnezeu, făcut om pentru mântuirea noastră. Nașterea Mântuitorului a avut loc la nouă luni după Întruparea Sa de la Duhul Sfânt la Buna Vestire, când Dumnezeu a trimis pe Arhanghelul Gavriil să vestească Fecioarei Maria: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!”.

Primind ea graiul îngeresc și zicând: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!”, îndată S-a zămislit Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în preacuratul ei pânțec. După nouă luni s-a dat poruncă de către împărat să se înscrie toată lumea. Iar Iosif, logodnicul și păzitorul Născătoarei de Dumnezeu, s-a suit la Betleem împreună cu ea, ca să se înscrie.

Fecioara urma să nască. Negăsind loc de găzduire din pricina mulțimii oamenilor, a intrat într-o peșteră săracă, ce era și loc de adăpostire turmelor, și acolo L-a născut fără stricăciune și fără durere pe Domnul nostru Iisus Hristos, L-a înfășat ca pe un Prunc și L-a pus în ieslea dobitoacelor pe El, Ziditorul tuturor, Cel ce a venit să ne mântuiască pe toți de patimile cele dobitocești.

Astfel s-a împlinit prorocia rostită de Miheia cu peste 400 de ani mai înainte de venirea lui Hristos în lume: „Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nicidecum nu ești mai mic între căpeteniile lui Iuda, că din tine va ieși Conducătorul, Care va paște pe poporul Meu Israel” (Matei 2, 6; Miheia 5, 1).

Pruncului au venit să I se închine păstorii vestiți de îngeri, apoi și magii de la Răsărit, aducându-I daruri, ca unui Om și Dumnezeu. Despre acești magi, Scriptura și Tradiția ne spun că se afla, pe vremea lui Moise, în pământul perșilor, un vrăjitor numit Valaam, care a prezis multe și a spus și acestea: „O stea răsare din Iacov; un toiag se ridică din Israel și va lovi pe căpeteniile Moabului și pe toți fiii lui Set îi va zdrobi” (Numerii 24, 17).

Profeția aceasta a fost lăsată moștenire celorlalți prezicători, iar ei au făcut-o cunoscută și înțelepților și împăraților din Răsărit. Astfel a ajuns prezicerea și la acești trei magi care se uitau pe cer să vadă o astfel de stea. Ei, ca oameni învățați și astronomi, când au văzut pe cer că o stea nu merge precum celelalte stele, de la răsărit la apus, ci de la miazăzi la miazănoapte, au cunoscut că această stea arată nașterea unui mare împărat.

Și au mers după stea până la Ierusalim și au întrebat: „Unde este Împăratul iudeilor, Cel ce S-a născut? Că am văzut la răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui». Și, auzind, împăratul Irod s-a tulburat și, chemând în ascuns pe magi, le-a spus: «Duceți-vă și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc; dacă Îl veți găsi, vestiți-mă, ca să mă duc și eu să mă închin Lui»” (Matei 2, 1-3, 7-8).

Dar Irod spunea aceasta ca să afle unde este Pruncul și să-L omoare. Și au plecat magii de la Irod, iar steaua minunată pe care o văzuseră în răsărit mergea înaintea lor și a coborât și a stat deasupra locului unde era Pruncul. Intrând ei, au găsit pe Hristos Domnul. Au căzut în genunchi, I s-au închinat și I-au adus daruri: aur, smirnă și tămâie. La porunca îngerului, nu s-au mai dus la Irod, ci s-au întors în țara lor pe altă cale. Irod, văzând că magii nu l-au ascultat, s-a mâniat foarte tare și a trimis oștile lui ca să omoare pe copiii din Betleem de la doi ani în jos.

Și-atunci un înger trimis de Dumnezeu i-a spus lui Iosif: „Scoală-te, ia Pruncul și pe Mama Lui și fugi în Egipt (...), fiindcă Irod va căuta Pruncul ca să-L ucidă”. Iar Iosif a făcut ascultare.

Pruncul Iisus, însă, a fost păzit în Egipt până la moartea lui Irod, apoi, prin îndemn de la înger, Iosif s-a întors în pământul lui Israel, mergând să locuiască în Nazaret.

Acestui Prunc venit spre mântuirea noastră, Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, să ne închinăm și noi și să-I aducem ca dar viața noastră, trăită după sfintele Lui porunci. ✿

VOM MURI ȘI VOM FI LIBERI!

Câteva gânduri la 35 de ani de la decembrie însângerat

Privind înapoi, anul 1989 a fost borna care a despărțit două mari perioade din istoria poporului român: perioada comunistă sau mai bine zis a dictaturii comuniste și perioada de după 1989, să-i zicem a libertății, caracterizată din punct de vedere politico-economic de orientarea spre capitalism și valorile occidentale.

Din nou, termenii se schimbă în funcție de etapele prin care am trecut. Dar la 35 de ani putem totuși să vedem mult mai bine diferența dintre cele două mari perioade și să apreciem evoluția sau involuția prin care a trecut țara în ultimii 77 de ani.

Aș menționa în primul rând mărirea și decăderea economică a României de-a lungul acestei întinse perioade. Aș putea decanta în timp vremuri de dictatură și drepturi mimate și perioade în care drepturile românilor au fost mult mai flexibile.

Trăgând însă cortina peste cei exact 35 de ani de la revoluție, nu pot să nu văd că idealurile de atunci ale unei României libere, independente și pline de bunăstare nu prea s-au îndeplinit. Clamăm și astăzi o Românie „ca afară”. O Românie pro-europeană zice-se, o Românie pro-atlantică. Desigur, mai mult ca niciodată suntem adânc ancorați în cercul Uniunii Europene și suntem membri NATO. Avem libertăți multe și drepturi fundamentale garantate.

Și totuși! Acum 35 de ani îl acuzam pe Ceaușescu de „subminarea economiei naționale”. Pe el care ne lăsase o economie la cheie, cu zero datorii, cu resurse naturale și zeci de mii de edificii și obiective economice. Cu un nivel al științei și tehnologiei nemaiîntâlnit până atunci. Dar după 1989, pentru că această economie era, chipurile, doar de carton și fără o productivitatea ca a țărilor din afară, am închis, am aruncat la fier vechi, am vândut pe nimic – ca apoi să fie definitive închise – mii de active economice esențiale pentru independența noastră economică.

Nu intru în detalii. Priviți astăzi la economia noastră și apreciați singuri dacă este ceea ce ar trebui să fie. Gândiți singuri ce puteam să facem cu libertatea noastră și cu profesioniștii care încă erau în țara aceasta dacă toți am fi vrut ca România să prospere.

Ceea ce vreau să spun este că vântul care a suflat pe plan internațional în anul 1989 și care ne-a eliberat din dictatura în care cu adevărat ne aflam, ar fi trebuit să ne aducă anumite drepturi și

Se împlinesc în aceste zile 35 de ani de la evenimentele din decembrie 1989.

Evenimente pe care nu putem să le denumim simplu revoluție sau doar să introducem în ecuație alt termen, lovitură de stat. Contextul intern și internațional a fost complex, iar istoria a scos în evidență multe aspecte care definesc și completează evenimentele din sângerosul decembrie 1989.

Dar încă și azi este loc pentru multe întrebări esențiale.

oportunități, așa cum însuși Manifestul din 20 decembrie 1989 de la Timișoara al Frontului Democratic Român cerea guvernului român de atunci:

1. Organizarea de alegeri libere;
2. Libertatea cuvântului, presei, radioului și televiziunii;
3. Deschiderea imediată a granițelor de stat;
4. Integrarea României în rândul statelor care garantează și respectă drepturile fundamentale ale omului;
5. Eliberarea neîntârziată a tuturor deținuților și dezidenților politici din România;
6. Revitalizarea economiei naționale;
7. Reforma învățământului în spirit democratic;
8. Dreptul de a manifesta liber;
9. Libertatea reală a cultelor religioase;
10. Îmbunătățirea asistenței medicale și alimentației publice.

Nu vreau să fac în mod deosebit referire la faptul că ne-am făcut iluzii că cei care vor veni la cârma țării vor avea grijă de bunăstarea acesteia și de oamenii ei. E demonstrabil că nu a fost așa. Țara a sărăcit, vândută fiind de unii și de alții, iar azi suntem la un pas de o cruntă criză economică: datoria publică a trecut de 55%. Cumplit de periculos pentru independența economică și politică a țării. Apoi, după intrarea în Uniunea Europeană, oamenii, din ce în ce mai lipsiți de mijloace de existență, au plecat afară

ca să muncească. Azi s-ar întoarce foarte mulți, nu prea mai au însă la ce...

Cel mai grav însă este faptul că într-o țară nu numai europeană, dar membră a Uniunii Europene, drepturile, altfel garantate constituțional, sunt interpretate arbitrar de cei care sunt puși să vegheze la respectarea constituției. Ajunge să interpretăm liber, chiar după bunul plac, legea fundamentală a acestei țări. Vedeți bine despre ce vorbesc dacă vă atrag în aceste zile importante pentru România atenția asupra punctelor 1, 2 și 8 din Manifestul de la Timișoara.

Am putea vorbi multe despre cum România și-ar putea recâștiga demnitatea, forța și bunăstarea în lumea de azi. Complicata situație economică, politică, ideologică și militară a lumii nu ne oferă prea multe speranțe. Dar în acest moment, la fel ca în 1989, bate un altfel de vânt internațional, care ne-ar putea ajuta să ne ridicăm cu demnitate în picioare și să îndreptăm șansele noastre de bunăstare viitoare.

Dincolo de toate, Dumnezeu este cu noi, libertatea religioasă încă ne aduce aproape de Biserică. Acolo trebuie să fim. Fie ca Nașterea Pruncului Iisus să reînvie, ca acum 2000 de ani, speranța și puterea noastră de a ne înnoi. Iar noi să-L primim în tot timpul pe Fiul lui Dumnezeu în sufletele noastre, lucrând ca pentru El în fiecare zi a vieții noastre, în familia și în țara noastră! ✕

Maria Buleu, teolog

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 22-29 DECEMBRIE 2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 22.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Nașterii Domnului (a Sf. Părinți după trup ai Domnului) - Utrenia, Sf. Liturghie
Mărti 24.12	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
Miercuri 25.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Nașterea Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie
Joi 26.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Soborul Maicii Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri 27.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	† Sf. Ap., întâiul Mc. și Arhiadiacon Ștefan - Utrenia, Sf. Liturghie
Duminică 29.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Nașterea Domnului (a Sfinților Iosif Logodnicul, David Prorocul și Iacob, rudenia Domnului) - Utrenia, Sf. Liturghie